

В този брой:

- Празници на детската книга и изкуствата за деца
- Ранното ставане-проблем за пътуващите ученици
- Ученическо творчество

В броя още четете:

Вече съм голям и мога да чета сам! 2

Ние и другите 2

Легенди за червените яйца 3

Ролята на приказките в света на децата 3

Моята детска мечта - есе 4

Любопитни факти за животните 4

Смях в класната стая 4

Брой 14

Април, 2015 год.

Книгата - прозорче към света

Всяка година от 1 до 10 април се провеждат Празници на детската книга и изкуствата за деца. Във връзка с тези празници библиотеката в с. Кичево предвижда редица изяви с цел да се превърне в едно от най-желаните места; в място, където децата да идват с нетърпение и да се учат да четат все повече и повече. Основен обект на дейност ще бъде интересната детска книжка и четенето на глас. Ще приложим третия закон за детското четене на Весела Фламбулари:

Да се чете на детето на глас! Не само за „Лека нощ!“, а винаги, когато е възможно. Дори когато детето вече може да си чете само, родителят да продължи да чете на детето си на глас!

Ето защо ще четем детски книжки на глас, разбира се, за всяка възрастова група те ще бъдат различни. С по-малките ще се потопим в чудния свят на невероятната Дора и нейните приятели. С други ще пътешестваме заедно с морския пират Сам Силвър, ще разплитаме загадки с детективите Агата и Лари.

С тийнейджърите ще си правим „философски закуски“ на тема любов, приятелство, уважение. Книгите от едноименната поредица на Брижит Лабе и Мишел Пюеш провокират децата да се замислят върху основните ситуации от живота си, помагат им да разсъждават по въпросите, които си задават.

През ваканцията ще си направим и няколко приказкочетения на тема "Аз съм почитател на Андерсен", посветена на неговата 210 годишнина. Отново ще се включим в националната кампания "Чети с мен" - идеята ми е тази година да четем сред природата. Ще се постареем всеки ден да рисуваме или играем с книжка в ръка.

Очакваме Ви! Помнете: Книгата е прозорче към света! От вас зависи колко голямо ще бъде то!

Катерина Дянкова, читалищен секретар

Вече съм голям и мога да чета сам!

С настъпването на пролетта с песента на птиците и пъстрите пролетни цветя във всяко училище първокласниците празнуват радостен празник – « Празник на буквите », в който се изявяват и показват на всички колко много са научили.

Нашият първи клас не направи изключение. Тържеството ни се проведе на 27.03 и беше много мило. Децата пяха песнички, рецитираха стихове, четеха и писаха думички на дъската, отговаряха на въпроси от изучени уроци. Те доказаха на всички, че могат да забравят вече за Букварчето и да посрещнат Читанката.

Всички първокласници получиха новички читанки, както и своята първа книжка с приказки, която могат вече сами да прочетат.

Поздравления към тях отправиха Директора на училището, каките и батковците от пети клас, които също присъстваха на празника.

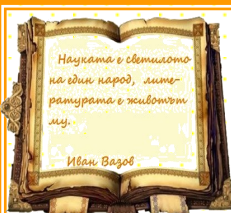
(продължава на стр. 2)

Краси веднага се зачете в книжката

Нашите момичета Ванеса и Донатела са лазарки вече от няколко години. Заедно с останалите, те обикалят къщите, пожелавайки чрез песните си здраве, късмет и берекет.

"Вълшебната гора" в стаята на първокласниците, направена с много любов и всеотдайност

Първото яйце задължително е червено, а останалите - в различни цветове или се рисуват. Синият цвят символизира непорочността, виолетовият - кръста, зеленият - Христовите ученици, а жълтият - самият Бог.

Ние и другите

На 16 март в модула „Занимания по интереси“ в ПИГ-3 се проведе среща с група седмокласници от СОУ „Свети Климент Охридски“ - гр.Аксаково с ръководители г-н Арнаудов и г-жа Стоилова - директор на ОДК гр.Аксаково. Гостите представиха пред наши ученици от пети до осми клас презентация на тема "Побратимени градове." Това се оказа интересна и непозната за нашите ученици тема. Всички ние, присъствали на презентацията, научихме, че гр. Аксаково е побратимен град с няколко града от други страни : Кераско в Италия; Игуалада в Испания и гр.Тараклия в Молдова.

В презентацията бяха показани забележителностите на тези градове, както и интересни моменти от тяхната история . Научихме, че целта на тези побратимявания между общините е да се грижат, развиват и поддържат човешките, културните и икономическите отношения чрез срещи и обмен на приятелство, взаимно познание и сътрудничество.

Това беше нещо различно и наистина интересно.

А.Георгиева - ст. възпитател

Вече съм голям и мога да чета сам!

Връщайки се назад, в онзи слънчев ден - 15 септември, когато някои от децата за първи път плахо прекрачиха прага на училището и класната си стая, незнаейки как се пише и чете, си давам сметка колко трудна и отговорна е учителската професия!

Сега, когато сме минали през моливчетата, първите тетрадки и опитите в четене, разбирам, че усърдието на децата и тежката задача на учителя си струват усилията. С много труд и постоянство заедно изучихме всички букви! Можем да кажем, че първокласниците са начално грамотни.

Неусетно изминаха дните и някак изведнъж започнах да виждам как плахите, но весели очички са променени. Няма го онзи уплашен поглед, издаващ «не мога», «трудно ми е». Заменен е с «вече съм голям и мога да чета сам».

Моите първокласници знаят, че най-хубавото на училището е, както е казала и героинята Пипи, че има и ваканции. Краят на учебната година за най- малките ученици е близо! Първата голяма лятна ваканция и препоръката да се четат книжки с приказки предстои. А наесен отново нашето училище ще посреща първолаци. Вълненията и очичките ще бъдат същите, както в началото на всяка учебна година!

Малина Дичева, млади учител I-ви клас

Легенди за червените яйца

Обичаят да се червят яйца на Великден е универсален и се среща в много страни.

Защо яйцето е червено? Още от древността християните приемали червения цвят като символ на възкресението. Преданието разказва за Мария Магдалена, която поздравяла император Тиберий с думите "Христос е възкръснал". Той се засмял и отговорил: "Христос е възкръснал от мъртвите толкова, колкото яйцето в ръката ти е червено". Но още преди да завърши думите си, яйцето, което тя носела като дар, се обагрило в червено. Затова и Мария Магдалена често е изобразявана на иконите да държи в дясната си ръка червено яйце.

Друга легенда разказва, че когато Исус Христос бил разпънат на кръста, враговете му го замеряли с развалени яйца. Те обаче по божията воля, щом се докосвали до тялото му, се превръщали в здрави, хубави, червени яйца. В чест на това чудо хората започнали да боядисват великденските яйца червени. Друго вярване гласи, че когато разпънали Христос на кръста, една кокошка дошла и снесла под него яйце. Стичайки се върху яйцето, кръвта му го обагрила в червено. Затова и първото яйце се боядисва в червено. С него се натъркват бузките или се чертае кръст по челото на децата за здраве и се поставя на иконата, където стои до следващия Великден.

Яйцата се боядисват на Велики четвъртък или на Велика събота.

Ролята на приказките в света на децата

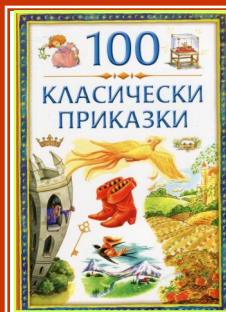
Приказките са най-любимите четива на децата. Те грабват тяхното внимание и ги въвеждат във вълшебен, необикновен свят. Битови, фантастични или за животни, народни или авторизирани, приказките се харесват от всички деца. Чудният свят на приказката, в който доброто винаги побеждава злото, създава приятни емоции на детето, тя го забавлява и в същото време научава много нови неща.

Езикът на приказките е ясен, опростен, разбираем за детето; образите на героите са ярки и впечатляващи, езикът е интонационно и емоционално украсен, затова те създават определена представа за героя в детското съзнание и остават трайно в него.

От приказките детето се учи кое е добро и кое – лошо, как трябва да се постъпва и какво не бива да се прави, учи се на обич, състрадателност, взаимопомощ, справедливост. В тях добрият винаги побеждава, положителният герой е възнаграден за смелостта или добротата си, а така детето по-лесно научава, че да си добър е полезно и правилно. В приказките често се противопоставят доброто и злото, щедростта и алчността, егоизмът и приятелството, грозното и красивото, смелостта и страхливостта и в този смисъл подготвя малките за реалността.

Затова приказките на Андерсен, братя Грим, Шарл Перо, наред с фолклорните, винаги се радват на неотслабващ през годините интерес.

Подбраните правилно приказки са добър помощник във възпитанието на децата. С тях те не само се забавляват - те развиват детското въображение, обогатяват речника, формират трайни черти на характера.

Корици на книги с приказки

Ранното ставане - проблем за пътуващите ученици

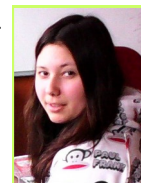
Сутрешното събуждане обикновено е трудно за всички ученици, но за пътуващите това е наистина проблем! Да ставаме сутрин рано никак не е лесно. Особено когато сме първа смяна - тогава училищният бус трябва да тръгне от първата спирка в 6.30. През зимните месеци това си е направо нощ! Много е трудно да се измъкнеш от топлото легло и да излезеш навън в мразовитото понякога утро, за да чакаш автобуса. Често се случва някой да се успи и да го изпусне.

На всеки му се спи и затова на отиване към училище дреме на седалките и е спокойно. На връщане обаче това не е така - много често по-малките ученици вдигат врява, пречат на шофьора и той започва да им се кара. Тогава се страхувам да не стане беля, защото вниманието му се отклонява. Аз се опитвам да помагам, доколкото мога, но не винаги успявам. Те са толкова буйни! Единственото хубаво нещо на първата смяна е това, че се прибираме първи.

Пристигаме твърде рано в училище и докато чакаме да започнат часовете, закусваме или сядаме на диваните във фойето, играейки игри на телефоните си. Сигурно по това време живеещите в Кичево деца стават от сън. Да, трудно е да си пътуващ ученик!

Михаела Петкова, 7 клас

“Силните

хора не

мачкат

другите,

а им

помагат.”

Михаел

Уотсън

Шарен свят

Страниците на живота

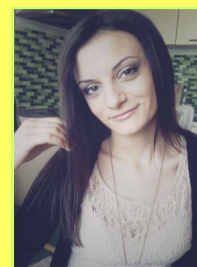
Животът ми е книга
с милион златни мига.
Бавно я разгръщам аз
и така час по час.

Част една е смешна,
Друга - тъжна, безутешна.
И така се лутам в страниците
с надежда да открия границите.

Михаела Дюлгерова - 4 клас, учебна 2005/ 2006 год

Първото училище за мен е тясно свързано с едни от най-милите спомени от детството ми - първи приятелства, първи насърчения, първи очаквания. Първо училище - първи стъпки, а хората забравят... Ценим настоящето, когато то е такова, ценим момента сега, а когато той отmine, го оставяме да изчезне под натиска на ежедневието. Аз си спомних моите "първи" неща", а ти помниш ли?

Днес Михаела е студентка в УНСС гр. София, специалност "Администрация и управление"

ОУ
“СВЕТИ КЛИМЕНТ
ОХРИДСКИ”

С. КИЧЕВО

БРОЙ 14
АПРИЛ, 2015 ГОД.

Редакционна колегия:

Михаела Петкова
Николай Атанасов
Малина Дичева
Виктория Жекова

Тел. 052/ 673-264
oukichevo@abv.bg
http: oukichevo.uchenici.bg

Смях в класната стая

На Коледа се прави
пита и се чупи на най-
малкия главата.
(Литература, 5 кл.)

На Сирни Заговезни
халвата се качва на
високо. Който изяде
главата, той ще е здрав
цяла година.
(Литература, 5 кл.)

Братчетата на Гаврош
си стоят до казаните
или гледат витрините.
(Литература, 6 кл.)

Прилагателни темпера-
тури (вместо положителни, 5
кл)

Изплакваща сила
(вместо изтласкваща, 5 кл)

Крокодилът е риба. (вм.
влечуго, 8 кл)

- ..., сега раздели тези
числа.

Госпоо, ко значи да
делиш? (Математика, 8 кл.)

- Госпожо, госпожо...!
- Няма я! - отвърща тя.

Моята детска мечта

Всеки човек, когато е бил малък, е имал своя детска мечта. Често възрастните имат работа и нямат време да помечтаят. Или може би и те мечтаят, но не го показват. Повечето не вярват в сбъдването на мечтите. Моите родители също са имали мечти. Сега обаче казват, че мечтите не могат да ни нахранят. Дали е така? Не знам. Струва ми се, че те са храна за душата. А нали и тя има нужда от храна, също както телата ни?

Светът на мечтите е голям и разнообразен. Всяко момиче на моята възраст мечтае да стане принцеса и да срещне принца на бял кон. Други пък искат да станат известни филмови звезди. Има момичета, които мечтаят за скъпи дрехи, скъпи телефони, огромни вили в богаташки квартали или покрай брега на морето.

Казват, че човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му. Ако това е така, колко са големи тези момичета, които мечтаят за всички тези неща? Не че е лошо да имаш скъпи неща, но ако по пътя към богатството и славата загубваш себе си, то тогава защо са ти те?

Малкият принц казва, че най-същественото е невидимо за очите и е напълно прав. Мечтите са едно от тези неща. И ако тези мечти са свързани с нещо добро, носещо такова на много хора, то тогава трябва да ги следваме докрай, за да можем да кажем, че сме дали всичко от себе си, за да се изпълнят те.

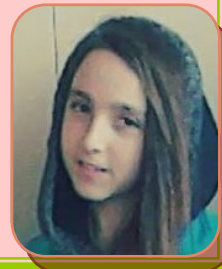
Като бях по-малка прочетох една приказка за едно момиче, което впоследствие разбира, че е Бонбонена принцеса. Роклята ѝ, обувките ѝ, дори най-дребните неща бяха в бонбонено розово. А и как иначе? Нали затова се казва Бонбонена принцеса. Та така - ние май навлязохме в света на приказките

Е, ще ви разкажа една малка част. Една вечер, докато тя спеше, мишок-магьосник я превърна в момиче с размерите на кукла Барби. Затова носеше дрехите на куклите си. Принцесата беше загубила абсолютно всякаква надежда за живота си, докато в един миг не се появи войникът-лешникотрошач и се впусна в приключение да намери Бонбонената принцеса. Двамата преодоляха различни препятствия, докато в един миг, като на магия, тя се превърна отново в истинската принцеса. Разказвам това, защото нейната мечта беше само една - отново да си бъде същото момиче, което е била преди - да играе старите игри, да се вижда със старите приятели, да прави нещата, които обича, да бъде край семейството си, което я обича и тя обича. Освен това тази история има и поука - да не се отказваме от мечтите си и да ги следваме докрай!

Моите мечти са подобни на нейните и не са свързани толкова с материалното, колкото с духовното. Мечтая за простички неща - семейството ми да е живо, здраво и щастливо, да запазя приятелството си с момичетата, които сега са край мен. Тях мога да нарека истински приятели - защото мога поплача на тяхното рамо, да намеря утеха и подкрепа.

Мечтая за един по-добър свят, в който добрата постъпка да не бъде новина №1, а ежедневие, да имам свободата да правя нещата, които обичам - без страх, че нещо лошо може да ми се случи, искам бъдеще тук, в моята страна, където да усещам любовта и топлината на родния дом!

Ванеса Ангелова, 6 –ти клас
Част от Национален конкурс “Моите детски мечти”

Любопитни факти за животните

1. Милиони от дърветата са засадени от катерички, забравили къде са скрили жълдите си.
2. Мравките са единствените животни които никога не спят.
3. Окото на един шраус е по-голямо от мозъка му.
4. Шимпанзетата, делфините и хората са единствените същества, които се разпознават в огледалото.
5. Отровната жаба “Arrow” има достатъчно отрова да убие 2 200 души.
6. Домашната котка може така да изплаши мечка, че да се покатери по дърво.
7. В борбата между полярна мечка и лъв, полярната мечка ще спечели.
8. Специално обучените кучета на Щатските тайни служби се пускат в пет звездни хотели по време на посещения в чужбина
9. Комарите имат 47 зъба.
10. Делфините спят с едно отворено око, през това време работи само 1/2 от мозъка им.

